

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/193/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416200606
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5416200606.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcov: 1/ U. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX, 2/ O. S., rod. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX, 3/ O. B., rod. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. A. - R. XXX (žalobcovia 1/ až 3/ ako právni nástupcovia po A. S., nar. X.XX.XXXX, zomrelom X.X.XXXX, naposledy bytom L. XXX), žalobkyňa 3/ zastúpená JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou so sídlom v W. G., F. XX, proti žalovanej - KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpení právne - spoločnosť Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, Robotnícka 6, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 1.617,82 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobkyne v rade 3/ proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/18/2016-247 zo dňa 5.4.2018 čo do výroku o náhrade trov konania (výrok III.) takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, v ktorom uložil žalobcom v 1/ až 3/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 83,96% (výrok III.)

N e d o t ý k a s a rozsudku vo zvyšku (výrok I. a II.).

Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v rade 3/ v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) v merite veci vyhovel žalobe iba čiastočne a uložil (vo výroku I.) povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcom v 1/ až 3/ rade sumu 129,82 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 5.11.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcom v 1/ až 3/ rade uložil súd povinnosť (vo výroku III.) spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 83,96%.

2. V súdnej veci žalobu voči žalovanej na peňažné plnenie podal ešte právny predchodca žalobcov A. S. nar. X.XX.XXXX, ktorý priebehu vedeného konania zomrel X.X.XXXX. Uznesením č.k. 6C/18/2016-135 zo dňa 5.1.2017 súd pokračoval v konaní s dedičmi poručiteľa, žalobcami v 1/ až 3/ rade.

3. V žalobe bol uplatnený nárok na doplatok poistného plnenia na základe poistnej zmluvy pre havarijné poistenie motorových vozidiel so začiatkom poistenia dňa 26.8.2015, a titulom poistnej udalosti dňa 5.9.2015, pri ktorej bolo poistené vozidlo Škoda Superb EČV:DK 743 BD, VIN: TMBCF73T899015784 čierna metalíza, rok výroby 2008 poškodené požiarom. Po vybavení poistnej udalosti žalovaná poukázala žalobcovi poistné plnenie vo výške 7.232,70 eur, vychádzajúc zo všeobecnej hodnoty vozidla 9.074,18 eur. Poistná udalosť bola likvidovaná ako totálna škoda, plnenie vo výške 7.232,70 eur dňa 14.10.2015 žalovaná pôvodnému žalobcovi aj vyplatila.

4. Pôvodný žalobca v skutkovom vymedzení žaloby argumentoval tým, že výpočet všeobecnej hodnoty vozidla, ktorý uskutočnila žalovaná, nezohľadňuje typ, stav a trhovú cenu takýchto vozidiel v čase poistnej udalosti, preto je nesprávny. Na svoju argumentáciu predložil znalecký posudok č. 83/2015 (vypracoval Ing. Obtulovič) v ktorom všeobecná hodnota vozidla bola určená znalcom v sume 10.692 eur. Z tohto dôvodu žiadal od žalovanej doplatenie plnenia vo výške 1.617,82 eur a keďže sa žalovaná dostala s plnením tejto sumy do omeškania, požadoval od nej aj úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne od 5.11.2015 do zaplatenia. Žalovaná znalecký posudok č. 83/2015 vypracovaný Ing. Obtulovičom, v zmysle ktorého VŠH bola určená sumou 10.692 eur neakceptovala, namietala najmä koeficient dopytu trhu K5. Trvala v celom rozsahu na svojom výpočte všeobecnej hodnoty vozidla a navrhla zamietnutie žaloby.

5. Súd za nesporné vyhodnotil uzatvorenie poistnej zmluvy dňa 26.8.2015, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového ojazdeného vozidla Škoda Superb EČV:DK 743 BD, sedan, objem valcov 1968 cm³, výkon motora 125 kw, palivo:NM, rok výroby 10/2008. V zmluve bol ako typ poistenia dojednaný typ „C“ havarijné poistenie (kasko) VPP KAS-4. Spoluúčasť v zmluve bola dojednaná len pre poistenie čelného skla vo výške 5%, minimálne 16,60 eur. Nebolo v konaní sporné, že dňa 5.9.2015 nastala poistná udalosť pri ktorej došlo ku škode na poistenom vozidle, škoda bola zlikvidovaná ako totálna a pôvodnému žalobcovi tak bola vyplatená suma 7.232,70 eur, ktorá predstavovala rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla (ďalej ako „VŠH“) 9.074,18 eur a hodnotou zvyškov (1.400 eur) a tiež poistného do konca poistného obdobia (441,48 eur). Napokon nebolo v konaní sporné, že listom zo dňa 17.12.2015 bola žalovaná pôvodným žalobcom vyzvaná na doplatok poistného plnenia v sume 1.617,82 eur do troch dní od doručenia výzvy, na ktorú žalovaná reagovala listom zo dňa 4.1.2016 a následne listom zo dňa 8.1.2016 tak, že znalecký posudok Ing. Obtuloviča č. 83/2015, v zmysle ktorého je VŠH vozidla určená sumou 10.692 eur, neakceptuje.

6. Na odstránenie spornosti spočívajúcej v tom, či žalovaná správne určila VŠH vozidla, od ktorej sa odvíjala výška poistného plnenia, súd dal v konaní vypracovať odborné vyjadrenie znalcom Ing. Milanovi Kozákovi na návrh žalovanej, tento znalec v odbornom vyjadrení č. 6/2017 VŠH vozidla určil na sumu 9.204 eur. Odborné vyjadrenie a žalobcom predložený znalecký posudok č. 83/2015 vypracovaný Ing. Martinom Obtulovičom stanovili VŠH vozidla rozdielne, ide pritom o dôkazy, ktoré podľa názoru súdu majú rovnakú zákonnú silu. Súd však po vyhodnotení týchto dôkazov za presvedčivejšie hodnotil odborné vyjadrenie Ing. Kozáka, než znalecký posudok Ing. Obtuloviča. Rozdiel pri stanovení VŠH vozidla pramenil z tej okolnosti, že znalci dospeli k rozdielnej výške K5 koeficientu predajnosti vozidla, pretože každý z nich stanovil iný koeficient dopytu trhu. Ing. Obtulovič určil koeficient K5 podľa cien na internetovej ponuke ku dňu 5.11.2015, t.j. viac ako 2 mesiace po poškodení vozidla sa cena obdobných vozidiel podľa internetovej ponuky pohybuje v rozmedzí od 9.999 eur do 17.875 eur a k 5.9.2015 tak určuje priemernú predajnú cenu 11.500 eur. Ing. Kozák pri výpočte koeficientu dopytu trhu K5 použil priemernú predajnú cenu podobných vozidiel ponúkaných na trhu v danom období 9/2015 na základe grafu predajných cien portálu www.autovia.sk. Podľa uvedeného grafu bola priemerná predajná cena vozidla škoda Superb Diesel 1,9l-2l rok výroby 2008 v sume 9.887 eur, tak v odbornom vyjadrení určil Ing. Kozák priemernú predajnú cenu vozidla na sumu 9.887 eur. Podľa názoru súdu graf použitý znalcom Ing. Kozákom má vyššiu výpovednú hodnotu o priemernej predajnej cene vozidla než malá skupina áut vybratých znalcom Ing. Obtulovičom, ktorý do porovnávacej vzorky zaradil vozidlá, ktoré mali najazdených oveľa menej kilometrov ako poistené vozidlo. Vozidlo s najviac najazdenými kilometrami (187.100 km) sa ponúkalo len za 9.999 eur, poistené vozidlo malo pritom najazdených oveľa viac (229.086 km). Priemernej predajnej cene zodpovedá tak viac cena určená znalcom Ing. Kozákom, než znalcom Ing. Obtulovičom. Na základe uvedeného súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z odborného vyjadrenia Ing. Kozáka a podľa neho ustálil, že VŠH vozidla je vo výške 9.204 eur. Ak potom žalovaná poskytla pôvodnému žalobcovi poistné plnenie, ktoré vychádzalo z VŠH 9.074,18 eur, poskytla mu o 129,82 eur menej než mal podľa zmluvných poistných dojednaní (článok 12 bod 3 VOP) nárok.

7. Vzhľadom na uvedené súd žalobe žalobcov vyhovel čo do zaplatenia sumy 129,82 eur, ku ktorej zároveň priznal 5,05% úrok z omeškania ročne od 5.11.2015 do zaplatenia. Žalovaná podľa jej listu zo dňa 23.10.2015 (odkaz súdu na č.l. 15 spisu) ukončila šetrenie poistnej udalosti dňa 20.10.2015. Vychádzajúc z ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka splatnosť poistného nastala dňa 4.11.2015. Ak potom nebolo poistné plnenie poskytnuté v rozsahu, v akom náležalo, je žalovaná počnúc dňom 5.11.2015 v omeškani s jeho zaplatením a žalobcom vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Pokiaľ

žalobcovia žalobou žiadali priznať vyššiu než priznanú sumu, súd žalobu v tejto prevyšujúcej časti zamietol.

8. Vzhľadom na čiastočný úspech strán v spore súd pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval § 255 ods. 2 CSP a právo na náhradu trov konania priznal v konaní úspešnejšej žalovanej v rozsahu jej tzv. čistého úspechu. Tento čistý úspech súd určil ako rozdiel medzi úspechom žalovanej a žalobcov. Úspech žalobcov predstavuje priznaná suma 129,82 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 5.11.2015 do zaplatenia, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje 15,85 eur. Žalobcovia sa pritom domáhali zaplatenia sumy 1.617,82 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 5.11.2015 do zaplatenia, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 197,64 eur. V percentuálnom vyjadrení je úspech žalobcov 8,02% a úspech žalovanej 91,98%, na základe čoho je tzv. čistý úspech žalovanej 83,96%. V takomto rozsahu sú žalobcovia povinní nahradiť žalovanej trovy konania, o ich konkrétnej výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

9. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote čo do výroku III. odvolanie žalobkyňa v 3/ rade. Nesúhlasila s rozhodovaním okresného súdu o náhrade trov konania. V tejto časti namietala nesprávne právne posúdenie. Súhlasila s tým, že v posudzovanom prípade bola žalujúca strana úspešná len čiastočne a pri zohľadnení pomeru uplatnenej sumy k pomeru priznanej sumy sa javí čistý úspech žalovanej ako nesporný. Žalobou uplatnená suma vo výške 1.617,82 eur sa odvíjala od znaleckého posudku, ktorý si žalujúca strana ešte pred podaním žaloby nechala vyhotoviť. Predmetom konania bolo uplatnenie nároku na doplatok poistného plnenia z poistnej zmluvy, pričom pre účely výšky poistného plnenia bola v zmysle poistných podmienok rozhodujúca tzv. všeobecná hodnota poisteného vozidla v čase poistnej udalosti (VŠH). Vychádzajúc zo znaleckého posudku Ing. Obtuloviča, ktorý určil VŠH sumou 10.962 eur uplatnili žalobou rozdiel v poistnom plnení poskytnutom žalovanou a poistným plnením, na ktoré vznikol nárok pri VŠH určenej znaleckým posudkom označeného znalca. Skutočnosť, že iný znalec, súdom ustanovený, hoc v súdnom konaní nevyhotovil znalecký posudok, ale len odborné vyjadrenie, dospel k inej výške VŠH, nemôže byť na ťarchu žalobcov v rovine povinnosti uhradiť druhej strane trovy konania. V posudzovanom prípade žaloba bola podaná dôvodne, ich nárok bol daný a v konaní bolo potrebné preukázať jeho výšku. Pokiaľ žalobcovia už pred podaním žaloby uskutočnili všetky kroky potrebné pre kvalifikované určenie výšky nároku, nie je podľa názoru odvolateľky v súlade s požiadavkou princípu spravodlivosti požadovať od žalobcov, aby znášali trovy konania protistrany, ktorá hoc podanie žaloby svojím konaním zavinila, mala matematicky a čisto formálne v konaní percentuálne úspech väčší.

10. Odvolateľka na podporu svojej odvolacej argumentácie odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Tmave z 13.12.2017, sp. zn. 10Co/191/2017, v ktorom bolo konštatované, že „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody iba odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu. Nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“. Ani oni v súdnej veci nemohli riešiť odbornú otázku, akou je výška VŠH inak než tým, že si nechali vypracovať znalecký posudok, v zmysle ktorého - a v dôvere v správnosť ktorého - následne podali žalobu a uplatnili nárok na zaplatenie konkrétnej výšky poistného plnenia. Je zrejmé, že znalecké posudky, a to aj pokiaľ sa jedná o znalcov zapísaných v zozname vednom MS SR, sa líšia a aj môžu odlišovať, pričom však žalujúca strana nemá ako ináč odhadnúť svoj nárok než tým, že sa bude spoliehať na vypracovaný znalecký posudok. Pokiaľ sa v konaní výška určená žalobcom predloženým znaleckým posudkom v tomto prípade spochybnila vyhotovením odborného vyjadrenia iným znalcom, nemôže táto skutočnosť byť na ťarchu ich (žalobcov), ktorí procesne nepochybnili a podanie žaloby zavinila žalovaná svojím konaním. Preto podľa názoru odvolateľky je nespravodlivé, aby strana podávajúca žalobu bola ad absurdum zaťažená procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. V súhrne všetkých dôvodov sa domáha preto zmeny rozsudku vo výroku III, žiada, aby žalobcom bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100% zo sumy prisúdenej rozsudkom.

11. Žalovaná sa nestotožnila s názorom žalobkyne 3/ o dôvodnosti podanej žaloby, argumentovala, že je celkom dobre možné, že keby ďalší znalec posudzoval všeobecnú hodnotu poškodeného motorového

vozidla, mohol by dospieť aj k záveru, že táto všeobecná hodnota poškodeného motorového vozidla je nižšia ako všeobecná hodnota poškodeného motorového vozidla stanovená ňou - poisťovňou. Zdôraznila, že jej zamestnanci vykonávajúci likvidáciu poistných udalostí sú kvalifikovaní na to, aby vedeli stanoviť všeobecnú hodnotu motorového vozidla podľa znaleckého štandardu, t.j. rovnako ako znalci aj likvidátori vychádzajú z vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, preto nemožno prijať záver o pochybení žalovanej pri určení výšky poistného plnenia, ktoré poskytol právnenému predchodcovi žalobcov. Žalobcovia, resp. ich právny predchodca preukazovali výšku žalobou uplatneného nároku listinným dôkazom - súkromný znalecký posudok č. 83/2015 vypracovaný znalcom Ing. Martinom Obtulovičom. Žalobkyňa 3/ opomína tú skutočnosť, že pri stanovení všeobecnej hodnoty motorového vozidla bezprostredne pred škodovou udalosťou vychádzala žalovaná z rovnakého právneho predpisu ako znalec Ing. Martin Obtulovič. Oznamila právnenému predchodcovi žalobcov konkrétne skutočnosti, prečo nemôže akceptovať závery tohto súkromného znaleckého posudku, napriek tomu žalobcovia iniciovali podanou žalobou konanie pred súdom. Aktívne vystupovala a spochybňovala listinný dôkaz, ktorým žalobcovia preukazovali uplatnený nárok. Vychádzajúc z presvedčenia, že všeobecná hodnota motorového vozidla bezprostredne pred škodovou udalosťou stanovená v súkromnom znaleckom posudku nezodpovedá realite, spochybnila výšku nároku uplatňovaného žalobou a v rámci procesnej obrany navrhla vykonanie znaleckého dokazovania, na základe výsledkov ktorého okresný súd priznal žalobcom istinu vo výške 129,82 eur. V predmetnom spore bola tak úspešnejšia v dôsledku svojej procesnej aktivity žalovaná. Vzhľadom na uvedené zdieľa názor, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa pri rozhodovaní o trovách konania riadil zásadou úspechu vo veci. Pokiaľ žalobkyňa 3/ na podporu svojej odvolacej argumentácie poukazuje na obsah rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017, sp. zn. 10Co/191/2017, nejde o skutkovo podobný prípad, pretože výška plnenia v danom spore závisela od úvahy súdu a závisela od procesného úspechu žalobcu čo do základu uplatneného nároku. Napokon rozhodovanie sa dotýkalo škody spôsobenej na zdraví, rozhodnutie súdu záviselo od znalcom zodpovedaných otázok o zdravotnom stave žalobcu, ktoré vzhľadom na špecifický charakter škody na zdraví súd nemôže sám posúdiť. Navyše v danom prípade okresný súd žalovanému, hoc bol úspešnejšou stranou v konaní, nepriznal trovy konania z titulu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúce v charaktere sporu, v ktorom sa jednalo o náhradu škody vzniknutej žalobkyňi pohryzením psom žalovaných a to v čase keď táto bola ešte malým dievčaťom.

12. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania je zakotvená v ustanovení § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. „Úspech vo veci“ súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Podľa názoru žalovanej súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodoval správne, preto žiada rozsudok v odvolaní napadnutom výroku potvrdiť.

13. Strany sporu v ďalšom štádiu konania už písomne nereagovali.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podala na to oprávnená strana sporu, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP odvolaním napadnutý výrok o náhrade trov prvoinštančného konania z dôvodu jeho vecnej správnosti. Rozsudku sa nedotýkal vo výrokoch odvolaním nenapadnutých (výrok I.,II.).

15. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobkyne v rade 3/ za nedôvodné.

16. Okresný súd v sporovej veci pri rozhodovaní o náhrade (nároku na náhradu) trov prvoinštančného konania zohľadnil všetky okolnosti podstatné pre prijatie záveru aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 2 CSP o čiastočnom úspechu žalobcov v spore a o „prevažnom úspechu žalovanej“.

17. Treba súhlasiť s odvolateľkou, že zásada úspechu v spore sa uplatňuje pri rozhodovaní o trovách aj v prípade tých konaní, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná časť žalobou uplatneného nároku, pretože ho nemožno, ako to uvádza aj odvolateľka „ad absurdum“ zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu v súdnej veci ale nejde o takýto typ konania. Postup pre rozhodovanie o trovách uplatňovania ktorého sa totiž dožaduje žalobkyňa v rade 3 sa aplikuje napr. v konaniach o ochrane osobnosti s posudzovaním aj nároku na nemajetkovú ujmu, prípadne v konaniach o náhradu

škody na zdraví, kde je primárny úspech žalobcu do základu veci a výška nároku (ujmy, škody) je druhotná, nadväzujúca.

18. Ako vyplýva z obsahu spisu, ale aj z obsahu meritórneho rozhodovania medzi stranami sporu predmetom konania, základom sporu bol nárok na peňažné plnenie za poistnú udalosť nad rámec už vyplateného poistného plnenia (keďže žalovaná titulom nespochybnenej poistnej udalosti už poistné plnenie poskytla). Žalovaná nesúhlasila s peňažným plnením nad rámec (už) vyplatenej peňažnej sumy, teda peňažným plnením doplatenia čoho sa podanou žalobou pôvodný žalobca, následne jeho právni nástupcovia dožadovali. Ako v predžalobnej komunikácii, tak aj v priebehu vedeného konania zotrvala na tom, že pri likvidácii a plnení z poistnej udalosti vychádzala zo správnych ukazovateľov vrátane všeobecnej hodnoty vozidla. Nesúhlasila preto v žalobcom predloženom znaleckom posudku konštatovanou výškou všeobecnej hodnoty vozidla navyšujúcou už vyplatené poistné plnenie podľa žalobného petitu ešte s doplatením nároku o istinu v žalobe uplatnenú. Súd v záujme odstránenia spornosti v dôkaznej fáze konania si vyžiadal odborný posudok pre účely súdneho konania, v ktorom údaj o všeobecnej hodnote vozidla bol ustálený odlišne než v znaleckom posudku, ktorý predložila strana žalobcu pre účely súdneho konania. Okresný súd podrobne vyargumentoval v merite veci prečo, z akých dôvodov sa priklonil a za určujúci považoval záver odborného posudku, ktorý podal znalec pre účely vedeného konania, tie preukázali, že titulom doplatenia rozdielu na poistnú udalosť patrí suma v podstatne nižšej výške, než žalobou uplatnenej. Ide o rozhodujúcu, určujúcu okolnosť, ktorá ovplyvnila aj úspech/neúspech strán v spore, znamenala prevažný úspech žalovanej a iba čiastočný úspech žalobcu (žalobcov). Okresný súd po pomerovaní úspechu/neúspechu strán v spore žalovanej priznal nárok na náhradu trov v správne ustálenom rozsahu čistého úspechu vypočítaného aj v matematickej rovine voči žalobcom. Napokon v súdnej veci v dobe ešte pred podaním žaloby boli strane žalobcu známe argumentácie žalovanej vychádzajúce z technických a matematických parametrov pri likvidovaní poistného plnenia, čo preukazuje aj ich predžalobná komunikácia, takže pôvodný žalobca disponoval konkrétnymi poznatkami, na základe ktorých žalovaná doplatok poistného plnenia neuznáva. Napokon sa v konaní preukázalo, že o doplatenie rozdielu poistného plnenia uplatneného v žalobe strana žalobcu mala úspech iba čiastočný, strana žalovanej úspech prevažný, pretože výsledok dokazovania svedčil v prevažnej miere (v akej úspech bol dosiahnutý) v prospech argumentácie a obrany žalovanej.

19. V súhrne všetkých okolností odvolací súd nemohol odvolaniu žalobkyne 3/ vyhovieť a po konštatácii vecnej správnosti rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku potvrdil. Nedotýkal sa odvolaní nenapadnutých výrokov rozsudku.

20. V odvolacom konaní žalobkyňa 3/ úspešná nebola, úspech v odvolacom konaní mala žalovaná, ktorá si trovy odvolacieho konania aj žiadala priznať. Krajský súd vychádzajúc z ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v aplikácii s § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej plne úspešnej v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalobkyne v 3/ rade, ktorá v odvolacom konaní úspešná nebola. Dodáva, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia okresný súd v samostatnom rozhodnutí, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.